

— էջ 54 ու 36 աստուածական կամաք
— " — » 37 զի զողորմութեան տնանշ
կացն փոխ տայ Աստուածոյ
(Շարունակելի)

աստուածակամ կամառք
զի զողորմութիւն տնանկացն փոխ տալ
է Աստուածոյ

Ե. Ե. Դ.

ՆԵԽԱՐՔ ՆԱԽՆԵԱՑ ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Ս. ԵԿԲՐԵԱՄ Ա. ԱՄՈՒՆԻՋ ՎԵՇԱՍԱՆ ԱՍԱՑՈՒԱԾՔ ՎԱՍՆ ՆԻԿՈՍԻԴԻՈՅ ՔԱՂԱՔԻՆ

Քաղցելութիւն⁽¹⁾ ընդ ցանկութեան: Մանկութիւն որ քաղցեալ է կենաւք, և ձերութիւն որ յաղեալ է կենաւք: Միխրաբութիւն և սո՞ւզք երեւին ի միջոյ ձերոցն և տպայոցն: Դասն է սուզ տպայոյն, զի ո՞չ ելից զափ կենաց իւրոց: Մեծ է միսիթաբութիւնն վասն նորա, զի ո՞չ ելից զպատաք միզաց իւրոց: Ունացն է չափ իւր ի կենաց, ունացն է պատաք իւր ի պարտեաց: Զրկեցաւ ի կենաց, և . . . պ. . . աց⁽²⁾: Դասն է որ յասնէ ընդ աջմէ, ո՞չ պահանջէ զնա ստուգութիւն: Եթէ Լոտուր վաստակս և պահանջն վարձս, [ո՞չ] պահանջն ի ստուգութիւնէն: Առնուլ կեանս ընդ կենաց իւրոց: Տայ նմա կեանս ստուգութիւն, . . .⁽³⁾ նմա երանութիւնն ընդ զըրկելոյն զնա, և զեղուն զափ նորա չնորհքն: Մերոյն թեալեալ և չէ չար սուզն, զառն և լու է քան չտպայոցն: Զի լի է չափ իւր ի կենաց, և լի՞ է պատաք իւր ի պարտեաց: Չափն կենաց իւրոց թափեցաւ, պահեալ կայ չափ մեղաց իւրոց: Յաստի կենացս հեռացաւ, ի հանգերձեալ տանչանսն մերձեցաւ: Դասն է սուզ տըզայոյն, իմաստ իւր առ ձերոյն է: Անհանձար է սուզ ձերոյն, քննութեանի առ տըզայոյն է: Չափողակի տեսանհմք զսուզ ձերոյն և տպայոյ լորժամ եկեցեն ուղղակիք: Ուղուրդ⁽⁴⁾ տեսանէ ամենայն

ոք, որպէս զի ձախողակիքն ըրջեցին աստ զահիլ մեր: Քաղաքն լի ազատ կանամբք, ահա հստեալ լցեալ է զիակամբք: Մեսաւ ծեր հարիւրեման, ընդ տպայոյ քառաւրէի: Ի մէջ երկուց այսր չափոց, ամենայն ափք և չափք լուծեալ են: Ո՞ որ հեսիդ ես ի ձերութենէ, մի՞ կարծեր թէ հեսի իցէ մահ: Զի զերին աւրէնսպիրն ո՞չ երրեք ընդ աւրինաւք, կամեն նմա միայն է աւրհասու: Աւր կամի երկայնէն և կարճէ: Մերոյն եթէ երկայնսեցէ, մանուկ է, Մանկան եթէ կարենսցէ ծերէ: Բարկութեամբ վարէ զրազումն: Աղորմութեամբ վարէ զսակաւու: Աւր կամի զի կարգեսէ, ծերը երթան նախ քան չտպայու: Աւր կամի զի չփոթեսցէ, տպայքք երթան յառաջ քան զծերու: Աւր կամի ապականել, զամենայն տիս վարէ զաւազան իւր: Բնորութեամբ առնէ զամենայն, և յաւզուտ զորձէ զամենայն: Աղորմած է ի հարկանելն, և զըթամծ է ի կեցուցանելն: Է ուժ բարկութեամբ աւզնէ, աւզնութիւնս որ ծածկեալ են ի մէջն: Բայց ո՞չ թաքչին աւզուտաք իւր, զի բուրէ հստ աւզնութեանց նորա: Աչ բաւանդակին աւզուտաք նորա, զի յամենայն կողմանց աւզութիւն է: Գաւազան բարկութեան նորա աւզուտաք է: Գութ սիրոյ նորա աւզնութիւն է⁽⁵⁾: Երանի՞ որ կարաց և ոչ տըզանջեաց զսուզութենէ նորա: Զի՞ք տըզանջ և քրթմիջիւն, զան որոյ արար և առնէ: Ո՞չ եթէ առ չարութեան առնէ, թէ տըր-

(1) Բառս այս միբ ի բառազիբա:

(2) Եղծեալ, հազիւ ընթեռնի և սոզառեաց:

(3) Եղծեալ և անընթեռնի:

(4) Այսպէս յօրինակին:

(5) «Գաւազան . . . է»: այս տասն բառը յանելիքալ են յուղչին ի լուսանցու:

արնջեսցէ՛ զնմտնէ բերան։ Աչ եթէ վնասել առնէ, որպէս զի արտնջեսցէ լեզու։ Աչ անիբաւել հարկանէ։ Զիք որ հակբէ զուզորմութիւնս նորա, զի բա՛րձը է յիշերանաց, քանզի բարձը է ի չարութենէ։ Աչ հասանէ ի նա հայհոյութիւն, զի բա՛րձը է ի բամբասանաց։ Եթէ զլասցին լեզուք մեր, լեզուքն զուարթնոց զոհաննան։ Բարձը է ի հայհոյութենէ, և ոչ կարաւափառաւորութեան։ Բնութիւն է որ յինքան, ոչ յաւելու և ոչ պակասի։ Եթէ աւրհնութիւնս մեծ առնէ զնա, կարէ՛ հայհոյութիւն փոքր առնել զնա։ Աչ զնա մեծ առնէ աւրհնութիւն, մեր բերանքս մեծանանան։ Այս հայհնմանէ։ Աչ հասանէ առ նա հայհոյութիւն, զի առ հայհոյէ՛ չան կրկնի անդրէն։ Կարծեցուցանէ, թէ մեծանացցէ աւրհնելովն, զի աւրհնեսցուք և մեծանանուք։ Կարծեցուցանէ թէ տրոմի յանաւրինելն մեր, զի մի՛ անաւրինեսցուք և կեցուք։ Է ուր հարկանէ զչարս, զի ըզրարիսն զլուշաւուցէ՛։ Եւ է ուր հարկանէ զարգարս, զի արկցէ ահ անաւրինաց։ Զի եթէ ասէ արզարքն տանջեցան, ուր թարիցեն անաւրէնք։ Ար կայն եթէ հարկանի, ընդուստնո՞ւն նովաւ անկեալք և յառնեն։ Հարկանէ զայն որ կայն, զի յարուսցէ նովաւ զկործանեալու։ Հարկանէ և զանկեալու, զի մի՛ անկցի այն որ կայն։ Աւրհնեալ է բարին որ աւգնէ երկոցունց կողմանց միմարեք։ Յերկոցունց աւրէն է մեզ սաստել սակաւ յանձն։ Աւրէն է մեզ սաստել ի նա, զի եղիցի սահման աշահութեան իւրոյ։ Հատցուք փոքր մի ի բերանոյ, և տացուք քաղցեալ բերանոց։ Մեզ զրգանք և փափկութիւնք, և աղքատաց վշտամբութիւն⁽¹⁾։ Խննդեն⁽²⁾ յազք առանց չափոց, խոկ քաղցեալք և ոչ չափով։ Իրբեւ զառաջին համարականի, առ յորպայն կամբանաց։ Աւ բարձութեան ուղարկութիւն առաջանաւ։ Ար զհամբաւան ստունդանէ, ընդուստուցանէ⁽³⁾

(1) Վշտամբութիւն = վշտամբութիւն։
 (2) Նոր բառ մի, որ չպանի ի բառզիրս։
 (3) Նոր բառ։

(1) Յօրինակին նախ զրեալ էր՝ ստուգանէ, զոր ուղղիչն ուղղէ այսէւ՝ ստուգանէ, ընդուստուցանէ։

զնայանկարծ զոււազանն: Եւ նոքո որ կորեանն յանկարծ, զհամբաւս եւ զպայ-պայս⁽¹⁾ ստունդանեցին: Լուան զգաւառաց եթէ ապականեցան, եւ զքազաքաց եթէ կործանեցան: Լուան համբաւս եւ արհամարհնեցին, մինչ զի ճայթից ճայթում մնձ: Քաղաքն մայր թագաւորաց, եղեւ մայր հեղձուցելոց: Որ մտանէր ի քազաքն, ի տա՛ւնս թագաւորութեան մը-տանէր: Ի նո՞ր զժոխս մտանէ, որ մտանէ ի նա այժմ: Մի՛ ծուրասցուք իրբեւ զհե-սաւորս, զի մա՛ւս է քարկութիւն յամե-նայն տեղիս: Երկերուք ի համբաւէն զոր լուաք, զի մի՛ լիցի գործն յաշխարհիս մե-րում: Ապաշխարութիւն կարէ ելանել ընդ-դէմ, զի մի՛ զիմեսցէ: Ազաւ թք կարեն ցան-զե՛լ զշաւիզան ընդ որ ընթանայ բարկու-թիւն: Ուր եւ կարգացցէ ապաշխարու-թիւն, լսէ՛նմա ամենալուրն: Քաղաքն քա-զաք թագաւորութեան, եղեւ քրյը Ասզո-մա[յ]: Զի ընակեալ էին թագաւորք ի սենհակս նորա, ընակեալ են սոցուէսք ի փոսս նորա: Քաղաքն ամիկին ընկերաց իւ-րաց, եղեւ յարհաւիրս ընկերաց իւրօց: Աշ կարէր ճանապարհորդ ժոյժ ունել չմտանել ի նա: Զահի՛ հարկանի այժմ տեսող հայել ի նա աչաւք իւրօվք: Ցամաք լի էր փափ-կութեամբ, և ծով լի՛ էր զրգանաւք: Ցա-մաք կարը առաջի նորա, իրբեւ զպաշտաւ-նեա[յ] ամենայն վայելովք: Մով կարը ի թիկանց նորա: Պաշտեցին զնա ծով եւ ցա-մաք: Ընդ ծով եւ ընդ ցամաք կործանեալ է: Լացին զնա ծով եւ ցամաք: Մի՛ յու-սացցէ ոք ի չնորհս եւ ծուզացին յապաշ-խարութիւն: Եթէ կործանեաց զքազաք այն, բարի և սոսոյզ էր նա: Փոյր անդ իւր⁽²⁾ ողորմութիւն, և ամփոփեաց զնա ընդ բարկութեամբն: Ամփոփեաց թաքոյց զսուու-գութիւն իւր յարգարս: Մերկաց եհան զսուրն սայրասոր: Մերկաց սուր սու-սերին, և ամփոփեաւ ողորմութիւն: Կո-տորեաց բարկութեամբ սուսերն: Զոգան արգարք ընդ մեղասոր: Վիհան մահու որ-սացաւ զամենայն ոք, արու եւ էզ զոմե-

նայն ոք ուր եւ⁽³⁾ էին: Եհաս ըմբռնեաց զինուածոն, մեռան զնայունք ի հրապա-րակս, եւ ի մէջ տանց նըստակա՞նք: Եմուտ պանդուխտ բնակեաց յանկարծ յլընդար-ձակ աեզւող առանց վորձուց: Զիք որ հա-նէ զնա անտի, բայց եթէ բարբա՞ռ յա-րութեան: Քրացիք որ միշտ կային առանց կազոյ, բնակեցան ի զժոխոս: Եր զի զեն-եաց երկիր, եմուտ եւ եղեւ ի նմա սատա-կում իւր: Զի սպառէր ուսեւէ ի նմանէ, եկեր զնա զի զարձաւ ի հոզ: Մեռան այ-զորգք յարյիս⁽⁴⁾ իւրեանց, եւ պարտիզ-պանք ի պարտէզս իւրեանց: Ընդուառու-ցին զնոսս արհաւիրք, եւ մեռա՞ն ի չար-ցւմանէ բազումք: Կթեաց բարկութիւն յանկարծակի զկութս եւ զկթողս նոցա: Աւընկիչն անէծ զերկիր, ուսերեցաւ եղեւ յարհաւիրս: Զաղազակ⁽⁵⁾ այնքան բազ-մաբոս, լսեցոյց բարկութիւն յանկար-ձակի: Մատեաւ առ արարիչն խուսուն, զարձեալ էոչէ զնա ի յարութեանն, եւ ըս-տանա' [յ] հոզն զզարզս իւր: Խոզազեաց բանդ զկազեալս, ելոյժ զնա բարկութիւն անհարց: Զի ի փաղէ արզելեալ էին անդ, եւ ոչ դատեցան զընոսս դատաւորք: Էջ դատաւորն դատաւորաց, արա՞ր զդասո-նցա ի միում ժամու: Եր զի մինչզեռ կա-զէին ընդ միմեանս, կորզեաց մոհ զկազս նոցա: Եր⁽⁶⁾ զի մինչզեռ տուրս տայր, եր զի զեռ քոքս⁽⁷⁾ ժողովիք: Եր զի յիւր-մէ տայր այզում, եւ էր զի զլընկերաց յափշտակէր: Զոգաւ անաւրէնն մինչզեռ անաւրինէր: Զոգաւ արգարն մինչզեռ ար-գարանայր: Եր զի մինչզեռ հիմն արկանէր, անկաւ առաջին զոր շինեաց: Եր, զի չին-եաց, զարդարեաց եւ կազմեաց, եւ եղեւ նմա սուն իւր զժոխոս: Եր ուր աշխատէր ի մանկութեան զնել համբարս ծերութեան, ազատեաց զնա մահ յանկարծակի ի հոզոց իրբեւ զծառայ: Եր որ զաւուրն խորհէր, եւ էր որ ընդ երկարոյ հոգայր: Առ ըն-

(1) Եւ ի վերայ տողին յաւելիայ յուզդէն:

(2) Նախ զրիալ յազիս, զոր ուղղիչն ուղղէ յա-զիս:

(3) Օրինակն ունէր նախ զաղադ, յոր յաւե-լու ուղղիչն ակ:

(4) Եւ յաւելիալ ի վերայ տողին զրաւ սրբ-րապոյին:

(5) Խմասս բառիս ինձ անյայտ:

(1) Նոր բառ, ինձ անյայտ իմաստիւ:

(2) Իւր ի վերայ տողին յաւելիալ յուզդէն:

բանս կարկեալս, կուտեա՛լ⁽¹⁾ համբարն զոր համբարեաց ագահութիւնն: Էր որ զգինիս պահէր, և էր որ զարդի՛ւնս հնացուցանէր: Արմափ մեծապարտութեան⁽²⁾, առ նմի՞ն կուտեալ էին ի գժոխս: Էր որ արդելոյր հաց ի քազցելոց, և ընդ նմի՞ն թաղեցաւ ի բազնակ⁽³⁾ իւր: Էր որ իրահեռ զղբեաց զսեղանն, կարկեցաւ բերան իւր ի⁽⁴⁾ խորարկացն: Փոխատուն և փոխառուն, ի մեծ հողը մաշէին: Հոզ որ հնդձոյց զրազումս, հեղձոյց զնա բարկութիւն: Էր զի մինչեռ կշռէր զարծաթն, է՛ջ կինդանույն ի գժոխս: Էր զի մինչեռ երդումն տայր, չողաւ երդումն ի բերան իւր: Չողաւ պահոզն ի պահն իւր, և կիրոզն յորկորսութեան: Չողաւ պոռնին ի պղծութեան իւրում, և սուրբն ի սրբութեան իւրում: Մեռան զատաւորք ի տան ատենի, մինչ էին կաշոսք ի ձեռս իւրեանց: Մեռան յանկարծ կազք նոցա, մինչ էին զողութիւնք ի ծոցս նոցա: Չողա՞ն հարսունք առաջաստաւք, և ցածուն կանայք սենեկաւք: Էր որ ի վերայ խորդոյ նստէր, և էր⁽⁵⁾ ի վերայ ամզաց⁽⁶⁾: Մին տարաւ զընդ իւր ործս չարս, և միւսն, և սպաշար բարի: Հանդերձեալ է սոյուզն որոշե՛լ զվաստակս և զզործս նոցա: Զի գիտութեան ամենազիտին, չէ՛ մարի եթէ մոռացի ինչ: Մինչ կենդանին և խառն էին, ոչ մոռացան նմա զործք նոցա: Եւ մինչ մեռեալ և չփոթեալ են, ոչ մոռանան նմա ընթացք նոցա:

*Ճշկ(7) Ներսի Մրցակի անձն
և տիկնիքական վարչապետ,
սացալ աստուծեան⁽⁸⁾ մատենի
յիշեցի՛ ի Քրիստո⁽⁹⁾ և նոյն ինքն
ձեզ ողորմեցի: անձ:—*

Եաֆա ՅԻՒԼԻՍ Յ. ՄՈՒՐԱՏ

(1) Յետնազոյն ոմն զրիչ յաւելու ասաէն էր:

(2) Բառու այս չի՛ք ի բառզիրս:

(3) Նոր ինչ բառ:

(4) Ի յաւելինալ յուղչչն:

(5) Որ յաւելինալ ի լուսանց ի բուն իսկ զրչէն:

(6) Նոր եւ ինծ անձնօթ բառ:

(7, 8, 9) **ՏԼ. աստուծեան.** Քրիստո և այս բառեւ բնագրին մէջ սպառած են պատիւով. իսկ այս հաւասարկարեան մէջ լիսն դրւած են այլպիսի սպառմենք:

Ս. ՅԱԿՈԲԻ ՆԵՐՍԵՆ

ԵՎՐՈՍԱԿՈՐԱԿԱՆ ՀԵՂԱԿԱՐ

Ս. Խորազ Տօնին առին Աբոն, Ս. Պատիւով նոյր փորաց նեռապոյ մեռնուուկի Աննայի Հայոց Վեճ. Նայուակ Տ. Տ. Քեւզ Ս. Կարողիկոսին անունը, և ն. Ս. Օծութիւնը բառեաննեցու նեռապոյ պատասխանի Ս. Պատիւով Հօր նեռապրի՛, ուսից պատմեներ կ'առնապարեմ:

1927 Մայ. 23, Եղիսակէ
Դ. Ա. ՕՆԹՈՒԹԻՒՆ ԳԱՅՐԻ ԿԱԹՈՂԻԿԱՆ
Եղիսակին

Հանեցի՛ Ձեր տնօւան տօնին առին առին ընդունի մեր անկեղծ շնորհաւորութիւնները. Երկու կիսն: Եւ յաջողութիւններ կը մադրենք Ձեր գեղագիտաւորեան:

ԳԱԼՏՐԻՎՐԻ ԴԱԿՈՒԱՆ

1927 Մայ. 27, Եղիսակին
ԱՐՄԵՆ. ԵԳԻԱՅԻ ԱՐՔԵՊՈՎ. ԳՈՒՐԳԱՅԻ
ԳԱՂՑԻԿԱՐ ՀԱՅՈՒՑ

Եղիսակէ մերժակալութիւններ եւ օրինացիւններ:

ԳԵՂԻՐԴ ԿԱԹՈՂԻԿԱՆ

ԲԱՐԵՐԱԿՐԵՅԲԱՆԻ ՅԻՇԱՏԱԿԻ

Ժառանգաւորաց Վարժարանի Բարերար Տիար Պատրիքի Կմալէնիկանի բազմանքին համեմատ իր սրբազն եղրօր Կմիլապիի եւ որգույն Սերովիէի յիշասակին տարիին Ս. Պատարաց եւ Հոգեհանգրատեան պաշտօն կը կատարուի Վարդապահ ունին Մրցոց Յակոբեանց Տաճարին մէջ:

Բայ Ս. Առուին աւանդական սովորութեան Վարդապահին պատարազին է Ս. Պատրիքարք Հայք:

Ն. Ամեն. Արագոնութեան առաջութեան փափկութեան պատառական վատական վատարազի եղանակի Պատրիքարք Արագոնի մէջ գրուանց Կիւլաւէնին արարեարութիւնը եւ ջրօր մատեանքներ ըստ Բարերար Պատրիքի Կմիլապինին բարօրութեան համար, եւ օրնեց որդացնայ Կմիլապիի եւ Սերովիէի յիշասակը: Ժառանգաւորաց Վարժարանի աշուկերութեան Ընծայարանի սարկաւութեանը, եւ հաւասարակերն շատեր Ս. Հաղորդութիւն առ ին, եւ պատարազի աւաբառամէն ևարդը Հոգեհանգրատեան պաշտօն կատարուեցաւ Կմիլապինին զերպատակին ննջեցելոց լիշատակին:

Խակ երեկոյին Մայրավանցիս սեղանաւան մէջ բոլոր Միարանութեան եւ Ժառանգաւորաց Վարժարանի եղակերտներուն նողենաց տրուեցաւ, աղօթրա-